

**ФІЛОЛОГІЧНА ОСВІТА Й НАУКА
В УНІВЕРСИТЕТАХ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ**

УДК 372.181

DOI: 10.12958/2227-2844-2019-3(326)-203-212

Дмитренко Аліна Павлівна,
аспірант, асистент кафедри теорії і методики дошкільної освіти
Глухівського національного педагогічного університету імені
Олександра Довженка, м. Глухів, Україна.
alinadmutrenko1990@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-7743-6289>

**ДО ПИТАННЯ ПРО ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ДЕФІНІЦІЇ
З ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ**

Розбудова демократичної України, оновлення змісту освіти вимагає нових підходів до вирішення проблеми професіоналізму педагогічних кадрів. Розвиток суспільства визначає нові пріоритети і напрями вищої школи. Необхідність удосконалення системи освіти очевидна, а початком цього процесу повинна стати система дошкільної освіти – перша її ланка. Не слід забувати, що мабуть жодна з педагогічних професій не вимагає володіння таким спектром знань, умінь і навичок, як професійно-педагогічних, так і методичних, як професія вихователя закладу дошкільної освіти. Сучасному закладу дошкільної освіти потрібен педагог-професіонал, оскільки саме він закладає основи виховання, розвитку, навчання дитини дошкільного віку, тому саме йому варто бути професійно-компетентним фахівцем.

Вдосконалення професійної підготовки фахівців для сфери дошкільної освіти є одним із завдань модернізації вищої школи. Розробка і впровадження нових навчальних планів і програм, оновлення методів, форм, змісту підготовки майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку. На нинішньому етапі суспільство вимагає нових підходів до виховання і розвитку дитини – дошкільника як діяльної особистості, з високою пізнавальною активністю, свідомим ставленням до дійсності, з активною життєвою позицією. Реалізація цих підходів забезпечить майбутній спеціаліст з дошкільної освіти, у якого за час навчання було сформовано готовність до роботи з дітьми дошкільного віку (Брежнева & Щербакова, 2012).

Професіоналізм вихователя виступає головною умовою його самореалізації в професії. Складниками ж професіоналізму є окремі компетентності (Побірченко, 2013).

Проблемі компетентності педагогів присвячені роботи Ю. Кулукіна (1978 р.), Т. Маркіної (1994 р.), М. Прохорової (1988 р.), В. Якуніна (1988 р.) та інші.

Незважаючи на досить високий рівень розробленості даної проблеми в існуючих дослідженнях, очевидним є те, що в них основний акцент робиться на формування професійної компетентності вчителя, а не вихователя закладу дошкільної освіти.

Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про те, що зарубіжні та вітчизняні дослідники по-різному трактують дефініції «компетенція» та «компетентність». У галузі освіти питання структури і змісту термінів «компетенція» і «компетентність» займаються Г. Беленька, Н. Бібік, Л. Бірюк, П. Борисов, В. Краєвський, В. Кремень, Н. Кузьміна, О. Пометун, О. Савченко, Дж. Равен, Ю. Татура, А. Хуторський, С. Шишов та інші.

Термін «компетенція» вперше було використано у 1965 р. американським лінгвістом і філософом Н. Хомським у Массачусетському університеті, коли, аналізуючи процеси засвоєння граматичної будови рідної мови, вчений зробив висновок, що основою комунікативної діяльності людини та її мовної поведінки є знання, що мають емпіричний характер і, здебільшого, не усвідомлюються носіями мови, однак завдяки ним людина може розуміти значну кількість речень і висловлювань. Саме ці знання науковець і назвав «компетенцією» (Хомський, 1972).

«Великий тлумачний словник сучасної української мови» так тлумачить ці терміни: «компетенція» – добра обізнаність у чомусь, коло повноважень певної організації, установи чи особи, що базується на знаннях, досвіді, цінностях і здібностях, які набуті завдяки навчанню; «компетентність» – здатність успішно відповідати на індивідуальні та соціальні потреби, діяти та виконувати поставлені завдання (Бусел, 2001).

Під «компетентністю», Г. Беленька пропонує розуміти сукупність реально сформованих професійних якостей та набутий досвід діяльності особистості. А тому вона є семантично первинною категорією щодо компетенції і становить інтеріоризовану (привласнену в особистісний досвід) систему знань та практичних умінь людини, поєднаних із розвитком особистісних якостей, що забезпечують успішність використання набутих знань та умінь (Алексеева, 1977).

Ю. Татур пропонує таке визначення терміну: «Компетентність спеціаліста з вищою освітою – це проявлені ним на практиці прагнення і здатність (готовність) реалізувати свій потенціал (знання, уміння, досвід, особисті якості та інші) для успішної творчої (продуктивної) діяльності в професійній і соціальній сфері, усвідомлюючи її соціальну значущість і особистісну відповідальність за результати цієї діяльності, необхідність її постійного удосконалення» (Татур, 2004).

І. Зязюн вважає, що компетентність як екзистенціональна властивість людини є продуктом власної життєтворчої активності

людини, ініційованої процесом освіти (Зязюн & Крамущенко & Кривонос, 1997).

Російський дослідник А. Хуторський «компетентність» розглядає, як сукупність складних умінь, навичок і способів діяльності, що групуються в блоки відповідних особистісних характеристик особистості, а саме:

- когнітивні (пізнавальні) – уміння відчувати навколишній світ, ставити, відшукувати причини явищ, відзначати своє розуміння або нерозуміння питання та інше;
- креативні (творчі) – натхнення, фантазія, гнучкість розуму, чуйність до протиріч, свобода думок, почуттів, рухів; прогностичність; критичність; наявність власної думки тощо;
- оргдіяльнісні (методологічні) – здатність до усвідомлення цілей навчальної діяльності й уміння їх пояснити, поставити мету і організувати її досягнення; здатність до нормотворчості, рефлексивного мислення, самоаналізу і самооцінки тощо;
- комунікативні, зумовлені необхідністю взаємодіяти з іншими людьми, з об'єктами навколишнього світу та його інформаційними потоками, уміння відшукувати, перетворювати і передавати інформацію, виконувати різні соціальні ролі в групі й колективі, використовувати сучасні телекомунікаційні технології (електронна пошта, Інтернет) тощо;
- світоглядні, що визначають емоційно-ціннісні позиції особистості, її здатність до самопізнання і саморуку, уміння визначати своє місце і роль у навколишньому світі, сім'ї, колективі, природі, державі, національні і загальнолюдські спрямування, патріотичні і толерантні якості особистості. Перелік цих характеристик обумовлюється цілісністю природи людини, яка має фізичну, емоційну, інтелектуальну та ціннісну складові (Хуторской, 2002).

В енциклопедії освіти наведено таке визначення поняття «компетенції»: «відчужена від суб'єкта, наперед задана соціальна норма (вимога) до освітньої підготовки учня, необхідна для його якісної продуктивної діяльності в певній сфері, тобто соціально закріплений результат» (Кремень, 2008).

У «Новому тлумачному словнику української мови» термін «компетенція» трактується як «добра обізнаність із чим-небудь; коло повноважень якої-небудь організації, установи, особи» (Яременко & Сліпушко, 2006).

Залежність досліджуваних дефініцій: компетенція, компетентність та компетентний, Г. Беленька визначає таким чином:

Компетенція – це об'єктивно-ідеальна категорія, що може використовуватися для характеристики будь якої сфери діяльності людини, окреслювати вимоги до діяльності особистості в контексті її відповідності повноваженням, правам і обов'язкам.

Компетентність – це суб'єктивно-реальна категорія, що використовується для характеристики діяльності конкретної людини чи групи людей і свідчить про відповідність чи невідповідність означеній компетенції /компетенціям; компетентність є сукупною характеристикою людини щодо відповідності її діяльності визначеним нормам.

Компетентний – інтегрована риса особистості, що може бути використана при характеристиці її (особистості) діяльності (Беленька & Половіна, 2015).

Результати порівняльного аналізу термінів «компетенція» та «компетентність» у деяких науково-педагогічних джерел наведено у таблиці.

	Автор	Трактування терміну «компетенція»	Трактування терміну «компетентність»
1.	О. Ситник (Ситник, 2006)	коло повноважень	обізнаність, авторитетність, кваліфікованість
2.	В. Краєвський, А. Хуторський (Краевский & Хуторской, 2003)	сфера питань, з якими людина добре обізнана, і відповідно набуває досвіду	володіння людиною відповідною компетенцією, що включає її особисте ставлення до неї й предмета діяльності
3.	Е. Зеєр (Зеєр & Водеников & Доронин & Колобков, 2001)	здатність діяти самостійно й відповідально в межах своєї компетентності	глибоке, досконале знання людиною виконуваної роботи, способів і засобів досягнення поставленої мети, а також наявність відповідних умінь та навичок
4.	Г. Селевко (Селевко, 2004)	володіння методами та засобами діяльності, можливість справлятися із поставленими завданнями	готовність до діяльності, що ґрунтується на знаннях та досвіді

На сьогодні постає завдання впровадження компетентнісного та технологічного підходів до освіти, нових методик та технологій навчання, нового підходу до підготовки майбутніх фахівців з точки зору не як набору знань, умінь та навичок, а як набору компетенцій та можливостей випускника виконувати професійні функції, що є важливим на сучасному ринку праці.

Компетентнісний підхід до процесу професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти вивчала у своїх роботах Г. Беленька, яка дала визначення професійній компетентності вихователя як інтегрованого поняття, що включає світоглядні позиції особистості, глибоку обізнаність і практичні вміння в обраній галузі діяльності, розвинені професійно значущі якості, побудований на цьому фундаменті авторитет (Беленька, 2006).

Винятковий науковий інтерес для нашого дослідження становить поняття «професійна компетентність». У сучасній науковій літературі існують різні формулювання цього поняття.

Формування професійної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти досліджували Л. Артемова, А. Богуш, Н. Гавриш, І. Дичківська, Е. Карпова, Н. Кудикіна, Г. Підкурманна, Т. Поніманська.

Дослідники П. Решетник, Н. Батечко трактують поняття «професійна компетентність», як загальна здатність і готовність особистості до фахової діяльності, яка ґрунтується на знаннях і досвіді, набутих завдяки навчанню та виробничій діяльності, орієнтованих на самостійну участь особистості в обраній галузі професійної діяльності (Решетник & Батечко, 2005, с. 157-162).

В. Свистун, В. Ягупов термін «професійна компетентність» тлумачать, як готовність до певної професійної діяльності, наявність професійно важливих якостей фахівця, що сприяють цій діяльності (Ягупов & Свистун, 2007, с. 3-8).

Так, Г. Малиновська професійну компетентність пропонує розуміти, як сукупність фахових знань і вмінь, що забезпечують опанування спеціальних термінів, розуміння проблем фахової діяльності, загальної культури спеціаліста, способу його професійного мислення (Малиновська, 2002, с. 88–95.).

Отже, сучасний розвиток вищої професійної освіти в Україні визначив нові пріоритети цієї сфери відповідно до світових тенденцій. Найкращий ефект у формуванні професійної компетентності майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти відбувається за умови систематичного здійснення студентом, самоаналізу, самооцінки, самоконтролю власної діяльності.

Основною метою закладу вищої освіти є підготовка особистості, яка розуміє коло тих професійних завдань, що має вирішувати у майбутньому, та здатної розв'язувати ці завдання.

Охарактеризувавши процес формування професійної компетентності майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти, робимо висновок про необхідність більш детального розгляду окремих складових професійної компетентності та особливостей їх формування у навчальну процесі ЗВО, що буде висвітлено в наступних публікаціях.

Список використаної літератури

- 1. Брежнєва О., Щербакова К.** Підготовка майбутніх вихователів до формування пізнавальної активності у дітей старшого дошкільного віку: Навчальний посібник для студентів спеціальності «Дошкільна освіта» (на основі кредитно-трансферної системи організації навчального процесу). Донецьк: ЛАНДОН-XXI, 2012. 199 с.
- 2. Побірченко Н.** Психолого-педагогічні проблеми сільської школи: збірник наукових праць Уманського державного педагогічного

університету імені Павла Тичини. Умань: ФОП Жовтий О.О., 2013. Випуск 47. 353 с. **3. Хомский Н.** Аспекты теории синтаксиса. Москва: Просвещение, 1972. 259 с. **4. Великий** тлумачний словник сучасної української мови / уклад, і гол. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2001. 1440 с. **5. Алексеева М.** Системное управление подготовкой профессионалов (методология и методы). Москва: СПб., 1977. 264 с. **6. Татур Ю.** Компетентность в структуре модели качества подготовки специалиста. Высшее образование сегодня. 2004. №3. С. 9. **7. Зязюн І., Крамущенко Л., Кривонос І.** Педагогічна майстерність / за ред. І.А. Зязюна. Київ: Вища школа. 1997. 349 с. **8. Хуторской А.** Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования. Ученик в общеобразовательной школе. Москва: ИОСО РАО, 2002. С. 135–157. **9.** Підготовка майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку: компетентнісний підхід: монографія / Г.Беленька, О.Половіна та інші. Київ: Вид-тво. 2015. С. 14–15. **10. Ситник О.** Професійна компетентність учителя. Управління школою. 2006. № 14. С. 2–9. **11. Краевский В., Хуторской А.** Предметное и общепредметное в образовательных стандартах. Педагогика. 2003. №2. С. 3–10. **12. Зеер Э., Водеников В., Доронин Н., Колобков И.** Психолого-педагогическое обеспечение подготовки ремесленников-предпринимателей. Екатеринбург: Уральский гос. проф.-пед. ун-т. 2001. 233 с. **13. Селевко Г.** Компетентности и их классификация. Народное образование. 2004. №4. С. 138–143. **14. Вихователь** дітей дошкільного віку: становлення фахівця в умовах навчання: монографія / Г. Беленька. Київ: НПУ ім. М.П.Драгоманова. 2001. 304 с. **15. Новий** тлумачний словник української мови: у трьох томах / укладачі: В. Яременко, О.Сліпушко. Київ: «АКОНІТ». 2006. Т.1. 926 с. **16. Енциклопедія** освіти / Гол. ред. В.Кремень. Київ: Юрінком Інтер. 2008. 1040 с. **17. Решетник П., Батечко Н.** Професійна освіта і компетентність. Науковий вісник Національного аграрного університету / редкол.: Д.О. Мельничук (відп. ред.) та інші. 2005. Вип. 88. С. 157–162. **18. Ягунов В., Свистун В.** Компетентнісний підхід до підготовки фахівців у системі вищої освіти. Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». 2007. Т. 71. С. 3–8. **19. Малиновська Г.** Особливості формування іншомовної комунікативної компетенції майбутнього економіста в процесі його професійної підготовки. Педагогіка і психологія професійної освіти. 2002. № 5. С. 88–95.

References

1. Brezhnieva, O., Shcherbakova, K. (2012). Pidhotovka maibutnix vykhovateliv do formuvannia piznavalnoi aktyvnosti u ditei starshoho doshkilnoho viku [Future Preschool Teachers' Training for the Formation of Cognitive Activity in Preschoolers. Donetsk]. Donetsk: LANDON-XXI [in Ukrainian]. **2. Pobirchenko, N.** (2013). Psykholoho-

pedagogichni problemy silskoi shkoly [Psychological and Pedagogical Issues of Rural School]. Uman: FOP Zhovtyy O.O. [in Ukrainian]. **3. Khomskiy, N.** (1972). Aspektu teoryy syntaksysa [Aspects of the Theory of Syntax]. Moscow: Education [in Russian]. **4. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy / uklad, i hol. red. V.T. Busel (2001) [Great Explanatory Dictionary of Modern Ukrainian Language» edited by V. Buse].** Kyiv: Lightning [in Ukrainian]. **5. Alekseeva, M.** (1977). Systemnoe upravlenye podhotovkoi professyonalov [System Management of Professionals' Training]. Moscow [in Russian]. **6. Tatur, Yu.** (2004). Kompetentnost v strukture modely kachestva podhotovky spetsyalysta. Vushee obrazovanye sehodnia [Competence in the Structure of the Quality Model of Training] Higher Education Today: No. 3 [in Russian]. **7. Ziaziun, I.,** Kramushchenko, L., Kryvonos, I. (1997). Pedagogichna maisternist [Pedagogical Skill]. Kyiv: High school [in Ukrainian]. **8. Khutorskoi, A.** (2002). Kliuchevye kompetentsyy kak komponent lychnostno-oryentyrovanoi paradyhmy obrazovanyia. Uchenyk v obshcheobrazovatelnoi shkole [Competences as a Component of Personality-Oriented Paradigm of Education. Student in Secondary School]. Moscow: IOSO RW [in Russian]. **9. Pidhotovka maibutnikh vykhovateliv do roboty z ditmy doshkilnoho viku: kompetentnisnyi pidkhid: monohrafiia / H. Bieliienka, O. Polovina ta inshi (2015) [Future Preschool Teachers' Training to Work with Children of Preschool Age: Competence Approach: monograph H. Bieliienka, O. Polovina and other].** Kyiv: Publishing House [in Ukrainian]. **10. Sytnyk, O.** (2006). Profesiina kompetentnist uchytelia. Upravlinnia shkoloiu [Professional Competence of the Teacher]. School Management: No.14 [in Ukrainian]. **11. Kraevskiy, V.,** Khutorskoi, A. (2003). Predmetnoe y obshchepredmetnoe v obrazovatelnykh standartakh. Pedahohyka [Subject and General Subject in Educational Standards] Pedagogy: No. 2 [in Russian]. **12. Zeer, E.,** Vodenkov, V., Doronyn, N., Kolobkov, Y. (2001). Psykholoho-pedahohycheskoe obespechenye podhotovky remeslennykov-predprynymatelei [Psychological and Pedagogical Support of artisans-entrepreneurs training]. Yekaterinbur [in Russian]. **13. Selevko, H.** (2004). Kompetentnosty y ykh klasyfykatsiya. Narodnoe obrazovanye [Competencies and Their Classification]. Public Education: No. 4 [in Russian]. **14. Vykhovatel ditei doshkilnoho viku: stanovlennia fakhivtsia v umovakh navchannia: monohrafiia / H. Bieliienka (2001) [Educator of Preschool Children: Becoming a Specialist in the Learning Environment: monograph. H. Bieliienka].** Kyiv: NPU named M. P. Drahomanova [in Ukrainian]. **15. Novyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy: u trokh tomakh / ukladachi: V. Yaremenko, O.Slipushko (2006) [New Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language: in Three Volumes : edited by V. Yaremenko, O. Slipushko].** Kyiv: "ACONITE", V. 1 [in Ukrainian]. **16. Entsyklopediia osvity / Hol. red. V.Kremen (2008) [Encyclopedia of Education. Chief editor V. Kremen].** Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian]. **17. Reshetnyk, P.,** Batechko N. (2005). Profesiina osvita i kompetentnist. Naukovyi visnyk Natsionalnoho ahrarnoho universytetu / redkol.: D.O. Melnychuk (vidp. red.) ta inshi [Professional Education and Competence]. Scientific Bulletin of The

National Agrarian University: Issue 88 [in Ukrainian]. **18. Yahupov, V., Svystun, V. (2007).** Kompetentnisnyi pidkhid do pidhotovky fakhivtsiv u systemi vyshchoi osvity [Competence-Based Approach to the Training of Specialists in Higher Education]. Scientific Notes of the National University «Kyiv-Mohyla Academy»: V. 71 [in Ukrainian]. **19. Malynovska, H. (2002).** Osoblyvosti formuvannia inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentsii maibutnoho ekonomista v protsesi yoho profesiinoi pidhotovky [Features of Foreign Language Communicative Competence of the Future Economist Formation in the Process of His Professional Training]. Pedagogy and psychology of vocational education: No. 5 [in Ukrainian].

Дмитренко А. П. До питання про термінологічні дефініції з проблеми формування професійної компетентності майбутніх вихователів

У статті здійснено теоретичний аналіз сутності термінологічних дефініцій щодо проблеми професійної підготовки майбутнього вихователя. Проведений аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про те, що зарубіжні та вітчизняні дослідники по-різному трактують дефініції «компетенція» та «компетентність». У галузі освіти питання структури і змісту термінів «компетенція» і «компетентність» займаються Г. Беленька, Н. Бібік, Л. Бірюк, П. Борисов, В. Краєвський, В. Кремень, Н. Кузьміна, О. Пометун, О. Савченко, Дж. Равен, Ю. Татура, А. Хуторський, С. Шишов та інші. Здійснено характеристику базових понять формування професійної компетентності, виявлено їх зміст та структуру.

Г. Беленька залежність досліджуваних дефініцій: компетенція, компетентність та компетентний, визначає таким чином:

Компетенція – це об'єктивно-ідеальна категорія, що може використовуватися для характеристики будь якої сфери діяльності людини, окреслювати вимоги до діяльності особистості в контексті її відповідності повноваженням, правам і обов'язкам.

Компетентність – це суб'єктивно-реальна категорія, що використовується для характеристики діяльності конкретної людини чи групи людей і свідчить про відповідність чи невідповідність означеній компетенції /компетенціям; компетентність є сукупною характеристикою людини щодо відповідності її діяльності визначеним нормам.

Компетентний – інтегрована риса особистості, що може бути використана при характеристиці її (особистості) діяльності. На сьогодні постає завдання впровадження компетентнісного та технологічного підходів до освіти, нових методик та технологій навчання, нового підходу до підготовки майбутніх фахівців з точки зору не як набору знань, умінь та навичок, а як набору компетенцій та можливостей випускника виконувати професійні функції, що є важливим на сучасному ринку праці.

Аналіз теоретичних досліджень у галузі професійної компетентності показав, що поняття компетентності пов'язане з цілим рядом схожих за змістом визначень, які в сукупності утворюють єдину компетентність.

Ключові слова: компетентність, компетенція, компетентний, професійна компетентність, компетентнісний підхід.

Дмитренко А. П. К вопросу о терминологических дефинициях по проблеме формирования профессиональной компетентности будущих воспитателей

В статье осуществлен теоретический анализ сущности терминологических дефиниций относительно проблемы профессиональной подготовки будущего воспитателя. Проведенный анализ последних исследований и публикаций свидетельствует о том, что зарубежные и отечественные исследователи по-разному трактуют дефиниции «компетенция» и «компетентность». В отрасли образования вопроса структуры и содержания терминов «компетенция» и «компетентность» занимаются Г. Беленька, Н. Бибик, Л. Бирюк, П. Борисов, В. Краевский, В. Кремень, Н. Кузьмина, О. Пометун, О. Савченко, Дж. Равен, Ю. Татура, А. Хуторской, С. Шишов и другие. Осуществлена характеристика базовых понятий формирования профессиональной компетентности, определено их содержание и структура.

Г. Беленькая зависимость исследуемых дефиниций: компетенция, компетентность и компетентный, определяет следующим образом:

Компетенция – это объективно идеальная категория, которая может использоваться для характеристики любой сферы деятельности человека, обозначает требования к деятельности личности в контексте ее соответствия полномочиям, правам и обязанностям.

Компетентность – это субъективно-реальная категория, которая используется для характеристики деятельности конкретного человека или группы людей и свидетельствует о соответствии или несоответствии указанной компетенции / компетенциям; компетентность является совокупной характеристикой человека о соответствии ее деятельности определенным нормам.

Компетентный – интегрированная черта личности, которая может быть использована при характеристике ее (личности) деятельности. На сегодня стоит задача внедрения компетентностного и технологического подходов к образованию новых методик и технологий обучения, нового подхода к подготовке будущих специалистов с точки зрения не как набора знаний, умений и навыков, а как набора компетенций и возможностей выпускника выполнять профессиональные функции, является важным на современном рынке труда.

Анализ теоретических исследований в области профессиональной компетентности показал, что понятие компетентности связано с целым рядом похожих по содержанию определений, которые в совокупности образуют единую компетентность.

Ключевые слова: компетентность, компетенция, компетентный, профессиональная компетентность, компетентносный подход.

Dmytrenko A. To the Question about Terminology Definicii on Issue of Forming of Professional Competence of Future Educators

There is a theoretical analysis of terminological definitions' essence on the problem of the future preschool teachers' professional training in the article. The analysis of recent studies and publications suggests that foreign and Ukrainian researchers have different interpretations of such definitions as «competency». and «skills». In the education field, the structure and content of the terms «competency» and «skills» are researched by H. Bieliienka, N. Bibik, L. Biriuk, P. Borysov, V. Kraievskiyi, V. Kremen, N. Kuzmina, O. Pometun, O. Savchenko, J. Raven, Yu. Tatura, A. Khutorskiyi, S. Shyshov and other. The characteristic of basic concepts of professional competence building is carried out, their contents and structure are revealed.

The characteristic of modern scientific literature on the formulation of «professional competence» concept is also carried out. The formation of professional future preschool teachers' competence was investigated by L. Artemova, A. Bohush, N. Havrysh, I. Dychkivska, Ye. Karpova, N. Kudykina, H. Pidkurhanna, T. Ponimanska.

H. Bieliienka the interdependence between the such studied definitions as competence, skill and qualified defines in such way: competence is the objectively-ideal category that can be used to characterize any sphere of human activity, to define requirements for the individual's activity in the context of its compliance with powers, rights and duties.

Skill is subjective-real category used to characterize the particular person's activity or group of people's activity and indicates compliance or non-compliance with the specified competence / competences; skill is the person's aggregate characteristic as to the conformity of its activity with certain norms.

Qualified is an integrated personality trait that can be used to characterize its (personality) activity. Today, there is the task of competent and technological approaches to education introducing; new teaching methods and technologies, a new approach to future professionals' training not as just a set of knowledge, skills and abilities, but as a set of competences and capabilities of the graduate to perform professional functions that is important on the modern labor market.

Analysis of theoretical studies in the field of professional competence showed that the concept of competence is associated with a number of similar definitions, which together form a single competence.

Key words: competence, skills, competent, professional competence, competence approach.

Стаття надійшла до редакції 19.03.2019 р.

Прийнято до друку 26.04.2019 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Нікітіна А. В.